

20 okt 2021 -13:31

## Toespraak van de Eerste Minister bij de Herdenkingsplechtigheid van 25 jaar Witte Mars

Lees de integrale toespraak van de Eerste Minister bij de Herdenkingsplechtigheid naar aanleiding van 25 jaar Witte Mars.

Majesteit,  
Dames en heren,

*“Laten we het vreselijke verleden dat achter ons ligt nooit vergeten. Niet als een manier om ons aan het verleden geketend te houden. Maar als een herinnering – aan hoever we zijn gekomen en wat we hebben bereikt.”*

Het zijn de woorden van Nelson Mandela. Woorden die goed het gevoel omschrijven van velen van ons die hier vandaag zo talrijk aanwezig zijn.

In de eerste plaats gevoelens van onrecht, onbegrip, onvermogen om de gruwelijke gebeurtenissen te vatten die ons in die zomer van 1996 wakker schudden.

Een “vreselijk verleden”, om Mandela te parafraseren, dat vijftientig jaar later nog steeds niemand van ons onberoerd laat. Maar we zijn hier vandaag ook – én vooral – om te herinneren hoever we zijn gekomen en wat we hebben bereikt.

Want naast dat vreselijke verleden, naast de gruwel en het gemis, de woede en het verdriet, zijn we hier vandaag ook om grootsheid te gedenken.

De grootsheid van 300.000 mensen, één van de grootste betogingen ooit in ons land. Een serene oproep voor een beter werkend gerecht en een betere bescherming van onze kinderen.

Maar vooral ook: de grootsheid van de ouders van de vermiste en vermoorde kinderen; Op een moment dat jullie alles was ontnomen, toonden jullie een onmetelijke kracht. Jullie maakten onze samenleving en onze instellingen duidelijk dat kinderen meer van ons verwachtten. En jullie deden dat op een manier die tot op vandaag een diep respect afdwingt.

Vandaag terugkijken op 25 jaar Witte Mars, is voor mij dan ook in de eerste plaats hulde brengen aan jullie grootsheid, de grootsheid van ouders die het ergste moesten dragen wat ouders overkomen kan.

Jullie serene houding, waardigheid en moed waren als vleugelslagen van een vlinder. Ingetogen en stil. Maar met verreggaande gevolgen. Na die 20ste oktober van 1996 volgende een ware systeemverandering.

Child Focus werd geboren.  
Er kwam een grote politiehervorming.  
Onafhankelijke strafuitvoeringsrechtbanken zagen het licht.  
Het Federaal Parket werd opgericht.  
Er kwamen justitiehuzen en diensten voor slachtofferhulp.  
Slachtoffers kregen meer rechten.

En seksueel misbruik werd eindelijk een thema.

Niet alleen in ons land, maar ver daarbuiten.

Er werd eindelijk over gesproken en het werd niet langer in het verborgene weggeduwd. Zoals zo vaak was dat de noodzakelijke eerste stap om er echt iets aan te doen.

Het zou jaren later nog altijd mensen de moed geven om met hun verhaal de stap naar de openbaarheid te zetten en voor zichzelf en hun omgeving op zoek te gaan naar heling en rechtvaardigheid.

Wie vandaag de volledige opijsting maakt van alles wat er veranderde, kan de omvang haast niet vatten en kan niet anders dan tot het besluit komen dat de Witte Mars één van de belangrijkste scharniermomenten is in onze recente Belgische geschiedenis.

Maar geschiedenis is nooit af. Het werk is nooit af.

Ondanks alle positieve veranderingen, blijft een betere bescherming van onze kinderen een werk van alledag.

Want met name ook in de nieuwe online wereld schuilen nieuwe gevaren. De coronacrisis was ook op dat vlak een wake-up call. De lockdowns die ons veilig moesten houden en levens moesten redden, betekenden voor heel wat kinderen en jongeren net het tegenovergestelde.

Niet alleen viel een groot stuk van de sociale controle weg. Kinderen en jongeren brachten ook meer tijd online door.

Op zich een goede zaak. Want voor hen was het een manier om tijdens die moeilijke coronamaanden, toch voldoende contact te houden met hun klasgenoten, met vriendjes en vriendinnetjes.

Maar tegelijk betekende al die online tijd ook dat ze méér werden blootgesteld aan online risico's, aan grooming, grensoverschrijdende sexting en sextortion. En zoals zo vaak zijn het de meest kwetsbare kinderen en jongeren – vooral meisjes – die het eerste slachtoffer werden.

Tijdens corona zagen we wereldwijd een sterke toename van meldingen van seksuele misbruikbeelden van minderjarigen. En het aantal dossiers waarbij de seksuele integriteit van minderjarigen aangetast werd, steeg tijdens de coronaperiode met een factor 3.

Child Focus trok na de eerste coronagolf dan ook terecht aan de alarmbel.

Eén van de resultaten is dat de strijd tegen seksuele uitbuiting van minderjarigen, zowel offline als online, één van de topprioriteiten is in het regeerakkoord.

Eerder dit jaar gaf de ministerraad ook al groen licht voor de hervorming van het seksueel strafrecht. Met zwaardere straffen en een betere bescherming van minderjarigen tegen alle vormen van misbruik. In het nieuw seksueel strafrecht zal de betrokkenheid van minderjarigen bij seksueel geweld of seksueel misbruik in alle gevallen een verzwarende omstandigheid zijn die automatisch leidt tot zwaardere straffen.

Het Parlement buigt zich komende weken over het ontwerp en ik hoop het tegen eind dit jaar kan zijn

goedgekeurd.

Majesteit,  
Dames en heren,

Wie aan onze kinderen raakt, raakt aan ons allemaal.

Het is dát gevoel dat 25 jaar geleden 300.000 mensen op deze plaats en in deze stad samenbracht. Om in stilte en sereniteit verandering af te dwingen.

Het is dát gevoel dat vandaag opnieuw samenbrengt.

En ik ben ervan overtuigd dat het ook dát gevoel is dat ons de komende jaren de energie zal geven om te blijven vechten voor een samenleving waar onze kinderen in alle onschuld en verwondering kunnen opgroeien en mens worden.

Ik dank u.

Alexander De Croo, eerste minister  
Wetstraat 16  
1000 Brussel  
België  
+32 2 501 02 11  
<https://premier.be>  
[contact@premier.be](mailto:contact@premier.be)